

مروری بر برنامه‌های استعدادیابی که در چند سال اخیر در تلویزیون پخش شده‌اند

یالا بزن تو دنده، می خوام برم تلویزیون

جایی برای خود باز کرد. «زمانی برای خندیدن» هم يك برنامه استندآپ کمدی بود در ورژن ضعیف تر برنامه خندوانه که متأسفانه نتوانست با وجود آن که از شبکه سه یکی از پرمخاطب ترین شبکه های صدا و سیما پخش شد مخاطب کافی را جذب کند و به نوعی می توان از آن به عنوان یکی از پروژه های شکست خورده برنامه های استعدادیابی از آن یاد کرد.

شبکه‌ای با مخاطبان خاص

شبکه چهار هم با مخاطبان خاصش در این میان بیکار ننشسته و با ساخت برنامه استعدادیابی «چهار، سه، دو، یک» تلاش کرده به کشف استعداد های بازیگری، خلاقیت نمایشی، کارگردانی، تحلیل فیلم، پانومیم، نمایشنامه خوانی و... بپردازد. اتفاقی که شاید به دلیل مخاطب خاص داشتن این شبکه نتوانست آن طور که باید در میان عموم جامعه دیده شود و تنها به مخاطبان خاص خود در این شبکه بسنده کرد و بیش رفت.

تلاش‌شوهای که هرگز بر گزار نشد

شاید برایتان جالب باشد اگر بدانید در کنار این میزان از برنامه‌های تلویزیونی استعدادیابی تعدادی از آنها به مرحله تولید و پخش نرسید و تنها نامی از آنها شاید به یادگار مانده باشد. برنامه‌هایی مثل هنرپیشه که قرار بود از شبکه پنج پخش شود از جمله این برنامه‌ها است. تولید این برنامه‌ها به خاطر جلوگیری از مزایای کاری با عصر جدید متوقف شد.

«يك و يك و يك، دو و دو دو، سه و سه و سه و... دو و دو و ده، مسابقه محله...» اگر هنوز ببینده مسابقه محله نیستید قطعاً زمان‌هایی که می‌خواهید يك كار را در كم‌ترین زمان انجام دهید و استعدادتان را در آن كار به رخ بکشید به صورت خودجوش از چنین شمارشی استفاده کنید. شاید این برنامه که هنوز هم با اجرای مسعود روشن پژوه ساخته می‌شود جزو نخستین و ابتدایی‌ترین تلمنت‌شوهایی باشد که در آن تلاش می‌شد استعدادهای کودکان و نوجوانان کشف شود؛ استعدادهایی که اگر سن مان به همان دوران کودکی و نوجوانی قد می‌داد خدا خدا ای مسابقه محله سری به مدرسه و محله مان بزند تا استعدادهایی که تصور می‌کردیم داشتیم «باری» معروف بود را از این طریق در معرض نمایش قرار دهیم. بعد از آن هم مسابقات کودکانه «لدون» و... توسط مجید قنناد اجرا شد که بخش‌هایی از آن مربوط به شیرین‌کاری‌ها بود و خاص خودش را داشت.

هم برگزار شد به جامعه گزارشگران معرفی نشدند. با این حال مخاطبان خاص خود را داشت که این برنامه را دنبال می‌کردند و دوست داشتند نتیجه کار را ببینند.

کشف بازیگری به این سادگی ها هم نیست

همه ما در خودمان این تصور را داریم که می‌توانستیم
باز یگر شویم؛ اما کشف نشدیم؛ به همین منظور هم
سال ۹۴ برنامه «ستاره ۲۰» از شبکه نمایش پخش شد.
شبکه‌ای که تلاش می‌کرد از سایر شبکه‌های هم‌تراز
خود با ساخت چنین برنامه‌هایی پایین نیاید. برنامه‌ای
که با هدف کشف استعداد های بازیگری کلید خورد؛ اما
با وجود انتظاراتی که از آن می‌رفت نتوانست موفقیت
لازم را به دست آورد و انتقاد هایی را هم با خود به همراه
داشت. کاری که برای اولین بار در تلویزیون انجام گرفته
بود و این امکان را ایجاد کرد تا افراد عادی بتوانند تست
بازیگری بدهند و میزان استعداد خود را در این زمینه
محک بزنند؛ اما به دلایل گوناگون نتوانست آن‌طور که
شایسته بود عملیاتی شدن برنامه مانند آنچه بر روی
کاغذ بود خودی نشان دهد.

[خواننده‌ها وارد می‌شوند](#)

سال ۹۴ را با توجه به ساخت برنامه‌های استعدادیابی و کشف خواننده، می‌توان سال خوانندگان گُم نام (شب‌کوک) هم برنامه‌ای بود که از شبکه نسیم سال ۹۴ بخش شد و به دنبال کشف استعداد خواننده‌هایی بود که هنوز کشف نشده بودند، اما با وجود آن‌که به فصل دوم رسید و نویدهایی برای ساخت فصل سوم آن داده شد، اما برنامه‌ای نبود که در آن بتواند خواننده تازه‌ای را به جامه خوانندگان

«عصر جدید» یکی از اصلی‌ترین و پرطرفدارترین نوع مسابقات استعدادیابی است که توانست مخاطب‌های خود را به دست آورد و بیننده میلیونی جذب کند. «ستاره‌ساز» هم با کشف استعدادهای فوتبالی تلاش کرد تا بتواند نوجوان‌هایی را در کشور کشف کند که توانایی بالایی در پا به توپ داشتن دارند اما فرصت به نمایش گذاشتن آن برایشان پیش‌نیامده بود. البته مجموعه عصر جدید و ستاره‌ساز را می‌توان جزو بهترین ساخته‌های استعدادیابی در تلویزیون دانست. با این حال چنین برنامه‌هایی، نه به این سبک اما با هدف کشف استعداد به میزان زیادی ساخته شده است که برخی موفق، برخی تا حدودی موفق و برخی کاملاً ناموفق بودند.

اگر استعداد دارید بفرمایید تلویزیون

افزایش شبکه‌های تلویزیونی و به قول معروف شبکه‌های دیجیتالی مانند شبکه نسیم، شما، نمایش و... باعث شد تا میزان ساخت برنامه‌های استعدادیابی روز به روز افزایش پیدا کند و تلاش شد تا حدودی بسیاری با ابرایزه کردن برنامه‌های استعدادیابی خارجی آن را برای مخاطب‌های تلویزیون ایرانی بسازند. برنامه‌هایی که البته همه‌شان گل نکرد و تنها برخی از آنها مورد توجه بسیار قرار گرفت و باقی نتوانستند چنین موفقیتی را به دست آورند. از جمله چنین برنامه‌هایی که در سال‌های اخیر ساخته شد «آقای گرازشگری» بود که سال ۹۳ از شبکه سه با هدف کشف استعداد گرازشگران و ورزشی جوان شکل گرفت. مسابقه‌ای که چندین دوره هم برگزار شد؛ اما تا جایی که ما بدانیم گرازشگری از این برنامه که چندین فصل

بررسی چينش داورها در برنامه های استعدادیابی

با احترام چراغ قرمز!

اکثر مسابقه‌های استعدادیابی که تلویزیون تا به حال ساخته در یک موضوع واحد مورد انتقاد شدید قرار گرفته‌اند و آن هم داوری است. اعتراض به داوری البته در جامعه ما مسأله‌ای فراتر از مسابقات استعدادیابی است، اما نکات منطقی زیادی به انتخاب‌های تهیه‌کنندگان این برنامه‌های تلویزیونی وارد است و اهمیت زیاد داوران به دلیل تأثیرشان بر خروجی این برنامه‌ها و استعدادهاست که همه به کیفیت داورها بستگی دارد.

خندوانه

واضح‌ترین تصویری که از
تلنت‌شوی ایرانی و داوری داریم
به خندوانه و خندانده برتر
برگردد. رامبد جوان، حسن معجونی، شقایق

دهقان و اشکان خطیبی چهار داور دور اول این مسابقه بودند و انتخاب می کردند که چه کسی در گروه شان باشد و در نهایت کدام اجرا به مرحله بالاتر بررود. خطیبی، جوان، آیینش و بهرام هم داورهای دور دوم بودند اما ربط اکثرشان به استندآپ کمدی مشخص نیست!